books2ebooks.eu

J. Mägiste

Eestipäraseid eesnimesid

Tartu
1936

Eesti Rahvusraamatukogu: A 23.589:1

EOD e-raamat
eBooks on Demand

Digiteerinud
Eesti Rahvusraamatukogu

EESTI RAHVUS-RAAMATUKOGU

Trükise digitaalkoopia ehk e-raamatu tellimine (eBooks on Demand (EOD)) –miljonid raamatud vaid hiireklõpsu kaugusel rohkem kui kümnes Euroopa riigis!

Täname Teid, et valisite EOD!

Euroopa raamatukogudes säilitatakse miljoneid 15.–20. sajandi raamatuid. Kõik need raamatud on nüüd kättesaadavad e-raamatuna — vaid hiireklõpsu kaugusel 24 tundi ööpäevas, 7 päeva nädalas. Tehke otsing mõne EOD võrgustikuga liitunud raamatukogu elektronkataloogis ja tellige raamatust digitaalkoopia ehk e-raamat kogu maailmast. Soovitud raamat digiteeritakse ja tehakse Teile kättesaadavaks digitaalkoopiana ehk e-raamatuna.

Miks e-raamat?

- Saate kasutada standardtarkvara digitaalkoopia lugemiseks arvutiekraanil, suurendada pilti või navigeerida läbi terve raamatu.
- Saate välja trükkida üksikuid lehekülgi või kogu raamatu.
- Saate kasutada üksikterminite täistekstotsingut nii ühe faili kui failikomplekti (isikliku e-raamatukogu) piires.
- Saate kopeerida pilte ja tekstiosi teistesse rakendustesse, näiteks tekstitöötlusprogrammidesse.

Tingimused

EOD teenust kasutades nõustute Te tingimustega, mille on kehtestanud raamatut omav raamatukogu. EOD võimaldab juurdepääsu digiteeritud dokumentidele rangelt isiklikel, mittekommertseesmärkidel. Kui soovite digitaalkoopiat muuks otstarbeks, palun võtke ühendust raamatukoguga.

- Tingimused inglise keeles: http://books2ebooks.eu/odm/html/nle/en/agb.html
- Tingimused saksa keeles: http://books2ebooks.eu/odm/html/nle/et/agb.html

Rohkem e-raamatuid

Seda teenust pakub juba tosin raamatukogu enam kui kümnes Euroopa riigis.
Lisainfo aadressil: http://books2ebooks.eu

A 23589:1

AKAD. EMAKEELE SELTSI TOIMETISED XXVIII

EESTIPÄRASEID EESNIMESID

TOIMETANUD
J. MÄGISTE

TARTU 1936
NIMEDE EESTISTAMISE LIIDU KIRJASTUS

Kat. 0
5.III 57.

39

AKAD. EMAKEELE SELTSI TOIMETISED XXVIII

EESTIPÄRASEID EESNIMESID

Sf. 14356

Riigiraamatukogu.
№. A 23589:14

N297. (25.II 36).

TOIMETANUD
J. MÄGISTE

TARTU 1936
NIMEDE EESTISTAMISE LIIDU KIRJASTUS

Osaühing „Ilutrükk“, Tartu, 1936.

SAATEKS [1]).

Nomen est omen — nimi on ennus, ütlesid vanad roomlased. Ja muistsed rahvad (nagu loodusrahvad praegugi) on võtnud seda sõna-sõnalt. Inimlapsele antav nimi sisaldas ühtlasi tema saatuse- ja tulevikuning iseloomu-ennustuse. Kas pidi temast saama mingi linnu, looma või muu loodasja taoline oma silmapaistvate iseloomuomaduste poolest või anti talle mõne ta tugeva ja andeka esivanema või mingi jumaluse, loodushaldja või pühimuse nimi ja sellega kindlustati temale viimaste kaitse.

Ka meie ratsionalistlikul ajal on nimevaliku juures sageli mõõduandvad veel selle tähendus ja traditsioonid. Meie eesti keelelgi on trükkteoseid, milledes seletatakse meil tarvitatavad rahvusvahelised nimed, näit., et S o f i e tähendab 'tarkust', A l m a 'toitjat', A l e k s a n d e r 'meestekaitsjat' jne. Mõnigi, andes oma lapsele nimeks Maria, mõtleb Mariade kõrgele eelkäijale, Jeesuse emale. Meie esivanemate- ja perekonna-kultus on, osalt hästi arusaadavail ajaloolisil põhjusil, õige madalal järjel, ei teatagi tavalisesti kuigi paljude oma esivanemate nimesid, sellepärast viimaste nimede andmine „kaitse"-nimeks järeltulijaile on meil vähe tarvitusel. Kuid ajas ja ruumis ligem ümbrus on lähemas minevikus olnud vist küll

[1]) „Eestipäraste isikunimede" (ilm. a. 1929) eessõnast.

meie talupoja-rahvale kõige otsesemaks eeskujuks: kaasaegsed autoriteetsed mõisa-„vanemad" ja -ametnikud, pastorid, köstrid ja meie mõisast vaba kodanikuseisus (kõrtsmikud jm.) on olnud need, kelle-taolisena kehv talupoeg instinktiivselt tahtis näha oma järeltulijat ja kelle-nimeliseks vähemalt ta oma lapse ristis. Hilisema, rahvusliku ärkamise aja laiemast vaateringist juba on pärit meil nii mõnigi Johann(es) Voldemar või Karl Robert, kus rahvuslikult ärksad vanemad ilmsesti on ristinud oma lapsed J. V. Jannseni või C. R. Jakobsoni järglasiks. Tabavalt märgib juba O. Kallas „Sirvilaudades" 1911 nimedevaliku olulise motiivi, milleks on „otsekohe ebausklik kartus: ei tea, mis kahju uus nimi lapsele võib tuua?" ja rõhutab teiselt poolt moe tähtsust nimede andmisel: „nimede mood on veel kindlam valitseja kui riiete mood." Igasuguste muude tegurite (näit. muulastest pastorkonna jm.) kõrval just mood on olnud otsustavalt põhjustamas seda asjaolu, et meie, eestlaste, isikunimestik tänapäev on nii võõrapärane.

Eestipäraste isikunimede küsimus on meil juba pikemat aega päevakorral. Rahvuslik ärkamisaeg on mõned neist esile toonud (Helmi, Hella, Juta[1]) jt.), aga ka möödunud sajandi lõpukümnel näikse mõnel pool huvi asja vastu olnuvat suur. Seda tõestab eriti kujukalt Eesti Rahvaluule Arhiivis leiduv nimesaadetis P. Sõggel'ilt Hallistest, mis a. 1893 on saadetud Hurdale ja hiljem peagu täpse koopiana ka Eisenile. Vähemaarvulise rahvapärase nimestiku kõrval sisaldab see tublisti üle saja nime käsitav kogu päämiselt eestipäraseid uudissünnitisi, mis vast ainult mõnel üksikul juhul on olnud kunagi nimedena tarvitusel (Tõeleid, Rahu-

[1]) Juta on tõeliselt siiski võõras, saksa murdeiski esinev Juudit-nime teisend, samuti ka eestiliseks peetav Linda.

leid) või alles Kalda poolt hiljemini uuesti (ja ilmsesti sellest käsikirjalisest loetelust rippumatult) avalikult ülesvõetuina on tulnud tarvitusele. Loomulikult sel käsikirjal pole olnud mõju tegelikule nimedetarvitusele, isegi mitte kuigi märgatavalt Pitka-Ansomardi nime-ettepanekuil „Lindas" 1903. Alles Kalda ülalmainitud nimedeloetelu, mis on jõudnud juba oma kolmanda trükini („Sadakakskümmend uut ristinime", a. 1921), on olnud käändelisema tähtsusega. Aga ka Kalda soovitatud nimede tarvituselevõtu protsent, kui seda arvutaksime, on veel kaunis madal. See ei räägi meie rahvuslike omapärasustaotluste elevuse kasuks. Kui veel aru saada võiks, et riikliku iseseisvuse algaastail meil algatatud perekonnanimede-eestistamine seni edeneb visalt, siis pole sugugi kerge mõista isikunimede-eestistumise visa edenemist. Isikunimede võõrtraditsioonid peaksid ju olema hoopis hõlpsamad murda, aga ühtlasi ka veel möödapääsematumad murda. Ajal, kus meie kultuur päev-päevalt muutub ikka puhtamalt eestikeelseks, kus isegi haritlased kord-korralt vähem otseselt kokku puutuvad võõraste keeltega, on loomulik, et võõrnimed enam ja enam muutuvad eesti keele tervikule seedimatuks. Meie keel on juba kord soome-ugri keelena indoeuroopa naaberkeelist sedavõrt erinev, et meie keele harilikule kõnelejale viimaselt poolt tarvitusele tulnud isikunimed on keeltmurdvaks pähkliks. Vaadakem ainult, kuidas meie elav rahvakeel nad harilikult on moonutanud (Richardist Rehalt, Fromholdist Roomelt jne.)!

Nüüd aga määritelgem, mida tuleb mõista eestipäraste nimede all. Need on kõigepäält 1) ajaloolised eesti sõnatüvedest tuletunud nimed. Viimaseid on tänini tarvitusel olnud vahest ainult 4—5, käesolev kogu esitab neid, eriti just niisuguseid meestenimesid, mitmed kümned. Pärit on nad mitmesuguseist trükitud ja käsikirjali-

sist allikaist (vt. „Tarvitatud nimeallikate“ all) XIII—XVII sajandini. Ka mõned soome keeles ja muis lähemais sugukeelis leiduvad nimed (vt. *Kaugo, Valit* jm.) võiks võtta meie ajalooliste nimedena, kuna on väga võimalik, et need otseste tõestuste puudumisest hoolimata on olnud tuntud ka muinaseestlaste seas.

Eriti viimasaegsed ajalooliste dokumentide avaldamised on esile toonud just meestenimestiku alalt üllatavalt suured määrad muistset nimepärandit (vaadatagu näit. järgnevas registris sõnade *iha, meel, tõiv* = lootus, *vili* j. t. rohkeid tuletisi). Rajame oma iseseisvat kultuuri ja otsime sellele võltsimatuid ning tõelisi traditsioonialuseid. Oleks meie ajal ülekohus jätta kasutamata see meile kuuluv nimevarandus kui meie iseseisva ja vaba kultuurimineviku rabavaim tõestis. Tõsi, et mitmed neist liitsõnadena ehk meie tõttavale ajale tunduvad mõnikord liiga pikad (näit. *Meelvili, Tõivelemb* jm.) või neis sisalduva sõnaainese praeguse tähenduse seisukohalt vahest liiga meeleolulised (nagu *Ihalemb, Lemmetõiv* jm.). Kuid kui sageli näemegi meil tarvitatavat kõige raskemini hääldatavaid võõrnimesid (Friedrich, Vilhelmiine, Scharlotte jne.) — mis on pikagi o m a nime hääldamise ja kirjutamise vaev selle kõrval! Ja teiselt poolt ajaloolist nime praeguse keele tähenduse seisukohalt hinnata pole ka õigust. Mõnisada aastat tagasi, milt teatav nimi pärit, või aastatuhat tagasi, mil ta sündis, oli vastava sõnaainese t ä h e n d u s e - j a t u n d e v a r j u n d kahtlemata teine, vrd. näit. sõna *iha* tähendust praegu meil ja tema soome tuletistes *ihana* (= ilus), *ihailla* (= austavalt imetseda), *ihastua* (= rõõmustuda, vaimustuda; G. Mülleri Jutlustes 300 a. tagasi veel *ihastama* = rõõmutsema). Kui nüüd keegi tõesti väga tõsiselt arvestab nime tähenduslikku külge, miks siis mitte just selle ajajärgu tähendust, millest me ta nüüd uuesti pääle aasta-

sadadepikkust unarust eesti keelde „laename". Ta esineb meile (osalt) muistses kujus, samuti ka muistses tähenduses. Kuid tõeliselt, teaduse külma pilguga vaadatuna, „nimi on vaba tähendusest ja saanud eraldamismärgiks" (H. Ammann, Die menschliche Rede I, 66 ja järgm.), „nime suhe ta kandjale pole tähendussuhe", ja sellepärast oleks nagu mingit muistse, ajastjäänud ebausu lehka tunda (sellest ju eespool oli vähe juttu), kui nimevalikul liiga määravaks lastakse saada tähenduse-kaalutlusil, missuguseid tähendusi kõik kõige pahatahtlikumal korral mingile nimele võidaks anda, eriti, kui veel teda vähe väänata. Lõppude-lõpuks pole ükski nimi ega keele sõna üldse ilma sääraste väärtõlgitsemiste ja väänamiste võimalusteta. Ja kõige suuremas hädaohus on ses suhtes n. n. rahvaetümoloogilise tõlgitsemise kaudu võõrnimed, nagu näit. *Bonaparte*'ist on saanud *Punapart*. . . . . .

. . . . . .

Teiseks suureks eestipäraste nimede rühmaks oleksid 2) häälikulises suhtes eesti keelele kohandunud võõrnimed. Ajalooliste nimede vähesus — ajaloolisi muistseid naistenimesid näit. vanade dokumentide põhjal esitada pole üldse võimalik, sest et neis naistenimesid leidub vaid harukorril — juba omalt poolt teeb möödapääsematuks nende tarvitamise. Aga põhimõtteliseltki on väga raske neid hukka mõista. Neile juurdelisatud vanemais allikais esinemise andmeist näeme paljude nende tarvitamist ulatuvat mitusada aastat tagasi (vt. *Ann, Mai, Pärt, Tõnis* jne.), suurelt osalt nad enam polegi võõrnimed, vaid laen-nimed. Ja samuti nagu mõttetu oleks võõrastust tunda (varasemate) laensõnade tarvitamise vastu keeles, niisama on lugu laen-nimedegagi. Pääle selle on uurimus (eriti Forsman-Koskimiehe oma, vt. „Tarvit. nimeall." PN) näidanud, et sageli nimedes, mida häälikulises suhtes võiks pidada vane-

maiks laenudeks, võivad olla keele omapärase nime sugemed aluseks (võimalikult näit. nimedes *Mikk, Jukk, Ann* j. t.). Käesoleva nimestiku ülesandeisse ei kuulu süstemaatiliselt ära näidata laen-nimede allikad (vastavad vihjed siin on juhuslikumad), sest nimede endi tarvitamiseks soovitamisel, mis on selle nimestiku siht, pole oluline ei nime algkuju ega algtähenduse teaduslikult täpne tundmine, vaid teadvus, et nimi on pikema või lühema rea eelkäivate põlvede poolt omaks võetud ja häälikuliselt n. ö. suupärastatud ning oma sõnasalve valatud. Teoreetiliselt loomulikult nüüdselgi ja järgnevail põlvedel on õigus samuti võõrnimedest eesti keelele kohandades võtta endale nimetagavara, kuid tegelikult osutub see teoreetiline võimalus üleliigseks selle tõttu, et meie kultuurteadlikel põlvedel on erisugune parem tee eestipäraste uudisnimede soetamiseks.

Ainult soomest ja harvemail juhtudel muist ligemaist sugukeelist nimede laenamine on olnud ja olgu edasigi lubatav sel arusaadaval põhjusel, et säälseid nimesid võime käsitella pea samuti nagu omist keelemurdeist saaduid, need liituvad orgaaniliselt meie nimestikuga. Tähendatagu, et soomes on eesti nimede suhtes viimasel ajal sama põhimõte teataval määral maad saanud, sest ametlikku soome almanahhi on võetud eesti nimesid *(Sulevi, Kalevi, Atso)*.

See erisugune kolmas tee on 3) k u n s t l i k n i m e d e s o e t a m i n e eesti üldnimedest, apellatiivsõnadest. Selle kohta on olulise öelnud selgelt ja lühidalt Kallas juba oma nimevalimiku I trüki eessõnas (Sirvilauad 1911): „Ja nüüd — uued nimed. Ega nad nimed ei ole. Nad on lihtsalt sõnad: omadussõnad, pääsõnad, tegusõnade kujud jne. Mis õigusega neid nimedeks soovitatakse? Sellesama õigusega, mille järele kõik nimed on sündinud: meie nimed olid enne lihtsalt pää-, omadus- ja muud sõnad. Peeter on kalju, Sander — meestekaitsja, Kadri — puhas, Jakob —

salakaval jne. Ainsaks vaheks oleks, et uued nimed — uued on, ja et me siin omad nimed omast keelest katsume võtta." Et see põhjendus on naela pihta tabanud, näeme sellestki, kui palju just K a l d a (ja juhuslikult vareminigi mõnel korral) kunstlikult l o o d u d nimedest *(Heljo, Eha, Laine, Leelo* jne.) on leidnud tarvitamist, eriti meie iseseisvusajal. Veel enam kinnitab säärase uudisnimede soetamise põhimõtte läbilöömist see nähe, et publikus endas viimasel ajal on märgata olnud eestitüveliste ja -kõlaliste uudisnimede loomise katseid. Ajakirjanduses ilmuvate perekonnaseisuteadete hulgast põimituina esineb järgnevaski nimestikus niisuguseid *(Helja, Uuve* j. t.). Ja sama loomispõhimõtet, eriti puuduva eestipärase naistenimestiku alal, tunnustades on allakirjutanugi söandanud omalt poolt (lühendusmärgi Mg. all) esitada mõningaid apellatiivsõnadest tavaliste nimelõppude abil (eriti *-o, -u, -e, -i* — kaks viimast lõppu päämiselt naistenimedes) loodud uudisnimesid *(Eve, Heve, Ivi, Sõse, Vevve* jt.). Eriti naistenimistu alal näikse selle uudisloomingu jätkumine olevat paratamatult tarviline, loodetavasti ta edaspidigi hää keeleinstinktiga publikus leiab harrastust[1]).

. . . . . .

Viiendal viinakuu päeval 1929, Tartus.

Julius Mägiste.

---

[1]) Populaarse kirjutise muistseist eesti isikunimedest on autor avaldanud s. a. „Päevalehes" nr. nr. 311 ja 317.

EESSÕNAKS.

Eestipäraste eesnimede tarvitamise mõte on käesoleva valimiku „Eestipäraseid eesnimesid" otsese eelkäija ilmumisest („Eestipäraseid isikunimesid", a. 1929) saadik, üldse aga kogu Eesti riikliku iseseisvuse kestel, käinud tõusuteed. Eriti on seda märgata aastast 1934 pääle, mil ka meie riiklikult juhtivad ringkonnad on endisest soojemalt asunud toetama nimede-eestistamispüüdeid, mil juba üleriigiliselt perekonnaseisuametnikudki on rakendunud eestipäraste ees- kui ka perekonna-nimede levitamistöösse, kus on seadusandlikul teel lihtsustatud võõrapärase eesnime eestistamisetoiming, mil ülemaalise võrgustikuga on tööle asunud Nimede Eestistamise Liit, jne. Eestipäraste eesnimede vastu huvi tõustes on propaganda- ja juhisvahendina tarvituselevõetud sellekohane väljaanne, Akad. Emakeele Seltsi „Eestipäraseid isikunimesid", leidnud nii avara tee eesti nimest huvitatute laiadesse hulkadesse, et on tekkinud selle uue väljaande vajadus. Nimede Eestistamise Keskbüroo ülesandel on allakirjutanu võtnud endale tööks uue nimedevalimiku toimetamise, mis käesolevaga ilmub avalikkuse ette eestilise eesnime võidukäiku omalt poolt soodustama.

Põhimõttelised lähtekohad käesoleval uuel väljaandel on pääjoontes samad, mis „Eestipär. isikunimedelgi", seepärast neist huvitatuid juhin eelnevas äratrükitud selle brošüüri saatesõna osale.

Käesoleva valimiku põhjaks on „Eestipär. isikunimedes" nimedeainestik. Ära on jäetud kõik viimase (nurk)sulgudes esitatud, tarvitamiseks ebasoovitavad nimekujud ja rida muidki, sääl soovitatuina esitatud nimekujusid, mida mõnesuguseil põhjusil (ebakõlalisus, liigne võõrapärasus, nimekuju tõlgitsemise vaieldavus jms.) ei ole enam peetud soovitamisväärseiks. Kuna eelmine väljaanne püüdis olla ühtlasi vähenõudlik eestlaste nimedematerjali teadusliku esituse katse ja seetõttu tegelikul nimevalimisel küllap oli kaunis ebamugav kasutada, on seekordse brošüüri ülesandeks seatud puhtpraktiline soovitatavate eesnimede esitamine. Seepärast on ära jäetud valimiku tegelikku tarvitamist ainult segavad viited allika kohta, kust teatav nimekuju on võetud, samuti on loobutud nimede seletuste andmisest. Viimase talitusviisi tarbekohasuse üle võidakse küll vaielda, kuid käesoleva valimiku toimetustööga ligemalt seotud isikud on seda peaaegu üksmeelselt soovitanud, pidades nimedeseletusi osalt isegi nimevalimisel segavaiks lisandeiks. Nii on siis siin piirdutud ainult nime algupära umbkaudse viitamisega nimekujule järgneva lühendi varal (nagu näit. kstl. = kunstlik jt., mille kohta vaadatagu lühenditeloetelu lk. 21), et valimiku tarvitaja vähemalt teaks, kas tal on tegu kunstlikult loodud, muistse eesti või mingi võõrast algupära eestipärastunud nimega.

„Eestipär. isikunimede" tugevasti kärbitud nimedeainestikule on käesolevas väljaandes lisandunud hulk vastset nimematerjali. Lisamaterjale on saadud (päämiselt Saaremaa ja Tallinna linna kohta käivaist) ürikuist, XVII—XVIII saj. kirikuraamatuist (Rõuge, Hargla, Sangaste, Rõngu, Põltsamaa, Kolga-Jaani, Vändra, Valjala, Ridala, Juuru, Viru-Nigula, Vaivara kihelk.) ja eriti suurel hulgal kunstlikult loodud uudisnimede sõelumisest. Nimede Eestistamise Keskbüroo on toimetajale lahkesti kasutada andnud

Eesti iseseisvuse kestel tarvitusele tulnud viimast laadi uudisnimede-materjalid, mis Keskbüroo on kogunud meie linnade perekonnaseisuametnike kaudu. Tartu linna perekonnaseisuametniku arhiivist on toimetaja uudisnimede-aineseid saanud hr. L. L a j a läbitöötatuina. Pääle selle on käesoleva valimiku koostamisel olnud kasutada viimaste aastate ajakirjanduse perekonnaseisuteateist põimitud uudisnimesid ja härrade dr. O. K a l d a, L. L a j a, A. õ u n a p u u ning O. A r o v e r i loodud ja toimetaja enda tehtud nimeettepanekuid. Eelmise trüki nimematerjalest ja kõnesolnud lisandeist koostatud käsikirja on toimetaja k. a. aprillis läbi sõelunud koos Akad. Emakeele Seltsi keelekomisjoniga (liikmed härrad J. V. V e s k i, E. E l i s t o, A. K a s k), kes selles tegi rohkesti kärpeid ja üksikuid väheseid lisandusigi. K. a. kevade ja suve jooksul on käsikirja-visand olnud kaalumisel Nimede Eest. Keskbüroos, kus selle läbi on vaadanud härrad J o h. A a v i k, E d. R o o s, E d. S a l u r a n d, A. õ u n a p u u, M. T e d r e ja V. J õ g i. Viimaks koosolekul 14. ja 15. IX s. a., millest osa võtsid A. Emakeele Seltsi juhatusliikmed ja Tallinnast härrad J õ g i, R o o s ja S a l u r a n d, lõplikult fikseeriti soovitatavasse nimestikku tulevad nimed. Ainult vähesed üksikjuhtumid jäid lahtisiks, toimetaja ja Nimede Eestistamise Keskbüroo vahelise kokkuleppe teel lahendatavaiks. Sellest valimiku lõppkuju saamiskäigu kirjeldusest nähtub, kuivõrra käesolevaga katsutakse anda kokkuleppelist, võimalikult objektiivselt valitud nimedekogu. Toimetaja isiklik veene ja maitse oleks mõnevõrra vabamas valikus lubatavaks pidanud rahvusvahelise põhikoega vanu ürikute ja kirikuraamatute eestipärastunud nimesid, kuid kõigi nn. nimedenormi määramisel kaasateotsenute ühisplatvormi saavutamiseks tuli leida see kesktee, mis on omane käesolevale brošüürile. Teisalt jällegi mõnel nimedekoosolekust osavõtjal tuli teha järeleandmisi mitmete rah-

vusvahelist algupära nimede (nagu *Ignas, Peeter, Liisa* jt.) lubatavuse küsimuses, milles nad esialgu olid eitaval seisukohal.

Kokkuvõtteks nii siis käesolevas väljaandes nagu selle eelkäijaski on nelja liiki eestipäraseiks loetavaid nimesid: 1) eestitüvelisi muinaseesti nimesid; 2) kunstlikult loodud nimesid, milledest valdav osa on juba tegelikult tarvitusele võetud, võrdlemisi vähesed on esmakordselt trükitult soovitamisel (päämiselt härrade A. Õunapuu, dr. O. Kalda, L. Laja, O. Aroveri, toimetaja ja mõningaid redaktsioonikoosolekute ettepanekuid); 3) ürikuist ja kirikuraamatuist põimitud mitmesuguse võõra algupäraga (kreeka, ladina, heebrea, alamsaksa, saksa, rootsi, vene), kuid sajandite jooksul eesti keeles täiesti kodunenud nimesid ja 4) viimaseil aastakümneil eestlaste seas koduseks saanud, häälikuliselt kujult kõigiti eestilisi soome ja vähemal määral teisi skandinaavia nimesid (nagu *Toivo* jt.). Eriti 3-ndat liiki nimede kohta (nagu *Rein, Kaarel, Peeter* jt.) on viimaseil aegadel mõnelt poolt avaldatud kahtlusi, kas neid üldse tohiks soovitada eestipärastena. Käesoleva väljaande redaktsioonitööde osalised on üksmeelselt asunud selliste nimede suhtes põhimõtteliselt jaataval seisukohal, erimeelsusi on tekitanud ainult mõned üksikjuhud. Teatavasti ei ole ükski Euroopa kultuurrahvaist, olgu tema omakultuuri-taotlused kui tahes tõsised, oma keelt veel täiesti vabastanud selles kodunenud heebrea-kreeka-ladina nimedepärandist. Ka meile pole need nimed, kui nad on keeleliselt rahvapärastatud ja sajandite traditsiooniga pühitsetud, mingiks orjamärgiks, vaid viitavad ainult meie vanasse Euroopa kultuurtervikusse kuuluvusele. Teisiti on muidugi mõne meie naaberrahva väljakutsuvalt kitsas-rahvuslikkude eesnimedega — neist on see valimik võimalust mööda püüdnud loobuda. Rahvusvahelise algu-

päraga eesnimedest loobumiseks pole vähemalt praegu veel saabunud õige hetk, sest meie oma muinaseesti nimevara (eriti naistenimede alal) on võrdlemisi vähene ja see alles veel hakkab uuesti elustuma, kunstlikult loodud uudisnimedest on ka alles võrdlemisi vähesed päris kindlasti meie keele pinnas sügavale juurdunud. Rahvusvahelisest nimedevarast suurema vabastumise probleem, mida mõnelt poolt juba praegu peetakse päevakohaseks, peaks seepärast vist küll ajas edasi nihkuma. Selle vabastusprotsessi praegune järsk teostamine ms. tooks lastele nime valimisel raskusi neil rohkeil ja perekonnatraditsioonidekultuuri seisukohalt mõistetavail juhtudel, kus soovitakse lastele anda mõne esivanema nimi.

Meil Eestis on imestusväärselt levinud püüd, leida endale või oma lapsele mingi enneolematu või -kuulmatu u u d n e n i m i. Seda tõestab perekonnaseisuametnike nimeandmeis spontaanselt loodud nimede rohkus. Selles valimikus on neist laiades rahvahulkades loodud nimedest soovitatavaina esitatud päämiselt ainult see osa, mis tõesti oma tüvelt ja tuletamisviisilt on puhteestiline (näit. *Helda* — vrd. *helde)*, kuna tähendussisuta häälikukombinatsioonide soovitamisega on oldud tagasihoidlikum. Senise spontaanse ülemaalise nimeloomise üheks paheks on olnud, et paralleelselt on hakatud mõndki nimekuju tarvitama nii meeste- kui ka naistenimena (näit. *Lootus, Aare, Ilo* jt.). Siinne valimik on katsunud sellest tingitud segadust kõrvaldada nii, et küsimusesolev segane nimejuhtum on fikseeritud emma-kummana, kas meeste- või naistenimena. Ainult mõningal juhul on teadlikult nimestikku jäetud nimesid, millede käänamisel meeste- ja naistenime kujud kattuvad (*Koidu* ja *Kalli* naistenm. — *Koit,* omast. *Koidu* ja *Kallis,* omast. *Kalli* meestenm.). Neis nimedes siiski osa käändeid (nimetav ja osastav) erineb nii selgesti, et meeste- ja naistenime segunemine on välditav.

Selle nimevalimiku redigeerijad on teadlikud ühest eestipäraseile uudisnimedele omasest üldisest puudusest: nende hulgas on väga suurel määral hääliku-liselt üksteisest hoopis vähe, sageli ainult ühe hääliku võrra erinevaid variante (näit. meestenm. *Meelis, Meelo, Toom, Toomas, Aare, Illo* — naistenm. *Meeli, Toomi, Aari, Ille* jt.), mis endis sisaldavad segunemishädaohtu. Mõnevõrra on siin selliste paralleelide arvu kärbitud, kuid laiemas ulatuses kärpimist ette võtta pole siiski saadud, sest see oleks tunduvalt vähendanud eriti esitatavate eestiliste uudisnimede hulka, ja kärpimisele oleksid pidanud tulema isegi paljud täiesti läbilöönud nimed (näit. vrd. meestenm. *Endel* — naistenm. *Endla).* Kuigi eesti keelele algselt on võõras meeste- ja naistenimede vahetegemine tüvelõppudega, on nimedes viimasel ajal see siiski nii kindlaks kujunemas (meestenimedes eelistatav *o-* ja *u*-lõpp, naistenimedes *-e, a-* ning *i*-lõpp), et sellist nimede „sõnasoo" eraldamist enam ei saa ignoreerida. Ka muidu on seni loodud uudisnimede pääliskaudselgi silmitsemisel ilmne, kui suurt osa meie uudisnimede-loomingus üldse mängib paljas ühehäälikuline teisendamine (näit. *Helve — Hilve, Helvi — Hilvi, Helle — Hille, Helli — Hilli* jt.). Niisuguste vähe erinevate teisendite massiline käigust kõrvaldamine tähendaks meie juba kujunemisel olevale omapärasele nimestikule kaunis tunduvat vähendust ja nimevalijate valikuvabaduste piiramist. Vähemalt meie rahvaluulekeeles on selline vokaalivahelduse-kultiveerimine teatavasti loovaks teguriks, seepärast võiks teda teatava määrani tunnustada ka nimedeloomisel.

Meeste- ja naistenimede segamise kalduvuse kõrval meil tänapäev eesti nimede valimisel on märgata veel teist pahet — ees- ja perekonnanimede segamist. On rohkesti juhtumeid, kus nime-eestistaja on perekonnanimeks valinud eestilise

nime (näit. *Maret, Eha, Aare, Valdur* jt.), mis juba on leidnud laialist tarvitamist eesnimena. Eesnime perekonnanimena tarvitamist esineb ju senises nimestikus nii meil (näit. perekonnanimed *Kristjan, Karell* = *Kaarel, Hinn, Inn, Lea, Paavel, Miina, Siimeon* jne.) kui teistel rahvail. Kuid teadlikul nimede-eestistamisel tuleks tingimata hoiduda eesnimedevalimikku võetud nimekujude võtmisest perekonnanimedeks. Kõik käesoleva valimiku eeltöödest osavõtjad on üksmeelselt sel arvamusel. Kuna praegu kõrvuti propageeritakse nii ees- kui perekonnanimede eestistamist, siis ähvardab nende kahe nimedeliigi segiajamine muutuda ebamugavaks. Tuletatagu ainult näit. meelde nimedetarvitust dokumentides, kus vaheldumisi esineb esikohal kas ees- või perekonnanimi (kas *Maret Miina* või *Miina Maret* — pole ka alati otsekohe selge, kumb nimedest on ees-, kumb perekonna-nimi).

Seega olekski öeldud kõige olulisem, mis käesoleva valimiku toimetajal on öelda selle brošüüri sünni ja põhimõtteliste aluste kohta. Nägime, et selle väikesekaustalise väljaande koostamisel on vaeva näinud terve rida eestipärase nime küsimusest tõsiselt huvitatud isikuid, kes kõik enda parima arusaamise järgi on andnud oma osa sellele ühisettevõttele. Jääb ainult lõppeks soovida, et lai eestipäraste nimede tarvitajaskond sellest brošüürist leiaks väikese osagi sellest, mida tema valmistajad on soovinud pakkuda, ja et see väljaanne viiks võidule eestilise eesnime eestlaste maal. Ja toimetajal jääb täita siinkohal veel oma viimne, kõige meeldivam kohustus — siiralt tänada kõiki selle nimedevalimiku valmimisel nii või teisiti abiks olnud, osalt eespool juba mainitud härrasid: eestipäraste eesnimede pioneeri dr. O. Kallast kirjavahetuses antud lahkete nõuannete eest, Nimede Eestistamise Keskbürood eesotsas härrade Ed. Saluranna ja Ed. Roosiga, Akad. Emakeele Seltsi juha-

tust eesotsas härrade Joh. V. Veski, A. Kase ja E. Elistoga, härrasid A. õunapuud, L. Lajat, V. Jõge, O. Aroveri ja kirikuraamatute, murdekogude ning ürikute nimematerjali otsinguil lahket abi andnud hr. dr. O. Liivi, prof. A. Saarestet ning mag. E. Blumfeldti.

Tartu, viinakuul 1935.

J. Mägiste.

UUDISNIMEDE LOOMISE PÕHIMÕTTEIST.

Laiemas publikus jätkub tõenäoselt tung luua udu-uusi, käesolevas valimikus esinematuid eestilisi eesnimesid. Niisuguse massideloomingu teel oleme, nagu näitavad senised kogemused, rikastunud mõnegi hää uudisnime võrra, nii et laiemate ringkondade huvi nimedeloomise vastu ei saa kuidagi pidada taunitavaks. Kuid keelelise erihariduseta kaaskodanike senine nimedelooming teiselt poolt oma ebaõnnestunud nimede suhtelise rohkusega manitseb sel alal ühtlasi suuremale ettevaatusele. Järgnevad read ei püüa anda otse juhiseid uudisnimede loomiseks, vaid ainult katsuvad kokkuvõtlikult meelde tuletada eestilise uudisnime loomisele asujaile põhinõudeid, mida tuleks silmas pidada, kui soovitakse omal käel soetada uut vastuvõetavat e e s t i eesnime. Peaks ju olema endastmõistetav, et eestlasel maksab vaeva näha ainult puhteesti-ilmelise uudisnime loomisega — puht- või sega-võõrapäraseid nimesid pole meil mõtet l u u a, neid leiame lihtsamalt võõrrahvaste nimedelaost. Ja need meile ei sobigi.

1. Võidakse võtta uueks e e s n i m e k s mõni n i m i - või o m a d u s s õ n a n i m e t a v a s või o m a s t a v a s k ä ä n d e s, nagu senistes uudisnimedes *(Ilma, Aade, Võit, Koit, Ustav, Kallis, Armas, Hella* jt.). Seejuures tuleb meeles pidada, et niisuguseid uudisnimesid tuleb käänata nagu vastavaid üldnimesidki *(Koit,* omast. *Koidu, Aade,* omast. *Aate* jne.). *u*-tüvelistes sõnades seejuures võib *u*-lõpu

asendada *o*-ga (näit. *Võido*). Pöördsõna pöördevormid (nagu *Elan, Elame* — neid on tegelikult võetudki nimedeks!) ja määrsõnad eesnimedeks ei sobi.

2. Võidakse mingi eesti sõna (nimi-, omadus- või pöördsõna) võtta nimeloomisel e d a s i t u l e t a m i s e l e. Tuletamisel peab aga nüüd juba paratamatult arvestama, et meie senistele nimeloomistendentsidele vastavad teatavad tuletuslõpud (või -ainesed) annavad ainult naistenimeks, teatavad — ainult meestenimeks sobiva uudisnime. Nii on naistenimede-lõpuks kujunenud *-a, -e, -i, -(i)ke, -tar* (vrd. seniloodud nimesid nagu *Helda, Urve, Külli, Merike, Ilotar)*, meestenimede-lõpuks *-u, -o, -ik, -ur,* (harvemini) *-ar, -nd, -ev, -av, -t* (vrd. *Taimo, Taimu, Südik, Heldur, Kuldar, Haljand, Valev, Ergav, Oodet)*. Seda tuleks iga uudisnime loomiskatse puhul arvestada, sest näit. *i*-lõpuline uus mehenimi või *nd*-lõpuline naisenimi võiks tekitada segadusi, sest esimene tunduks kahtlemata praeguses nimedeolukorras liiga „naiselikuna", teine liiga „mehisena". *t*-lõpulisi nimesid oleks päälegi loomulik tuletada ainult pöördsõnadest, viimaste keksõnadena (vrd. *oot[a]ma — Oodet)*, kuna vastavat tuletamisjõulist käändsõna-tuletuslõppu eestis pole. Teatavate kohanimede eeskujul on seda lõppu teataval määral võimalik tarvitada küll perekonnanimedes, kuid eesnimedes oleks sellega liiga kaugele mindud. Eriti kui naistenimedes tarvitatakse *t*-lõppu, siis on ilmne eestistunud võõrapäraste nimede (nagu *Maret, Piret)* eeskuju — viimastes ei ole *-t* ometi tuletuslõpp! Naistenimedes on (nähtavasti *Koidula*-nime eeskujul) mõnevõrra tarvitatud *la*-lõppu *(Heldela, Pühala* jt.), kuid sellised uudisnimed on vastuvõtmatud, sest *la*-lõpp sobib ainult kohanimedele (ja ühtlasi ka perekonnanimedele).

3. Uudisnimede tuletamisel tuleb silmas pidada, et niihästi tüvi kui ka t u l e t u s o s a o l e k s i d p u h t - e e s t i l i s e d. Tüves ei sobi tarvitada võõr-

sõnu ega värskemaid laensõnu (näit. *sarm, torm* jt.), välja arvatud vahest mõned soome laensõnad *(Oivo* — vrd. *oivaline)*. Seepärast — nägime juba — ka nimetüübist *Maret* ei saa eesti tuletusliidet. Samal põhjusel on sobimatu *rt-* ja *rd*-liide, mida viimasel ajal eestitüübilistes meestenimedes on hakanud esinema (näit. *Ülart, Selgert)*: kui ka lubatavaks pidada mõningaid eestistatud *rt*-lõpulisi võõrnimesid (näit. *Eevart*), siis ikkagi ei saa hääks kiita nende lõpposaga uute eesti nimede loomist. Muidu *rd*-liide Eestis esineb ainult teatavais halvutava tähendusega sõnus (nagu *logard*), säälgi arvatavasti võõrelemendina, nii et uutes eesnimedes selle tarvituselevõttu kuidagi ei saa soovitada. Samuti näit. on ebaõnnestunud nimi *Sirello* — on mõeldud vist (laen)tüvele *sirel* liita lõpp *-lo* — ja mõnigi muu võõraineseline uudisnimi.

4. Lõppeks nimeloomiseks sõnatüve valimisel tuleb soovitada tõsist kaalumist ja kõrvale jätta kõik tüved, mis kuidagi ebasoovitavaid kaasmõtteid esile kutsuvad (näit. seniloodud nimedest *Uino* — vrd. *uinuma, Vaeno* — vrd. *vaen, Keo* — vrd. *kibu,* omast. *keo, Varao* — vrd. *vaarao* [nimelooja vist on aga mõelnud sõnale *vara, varandus*]). Vanades, juba tuntud nimedes mõtteühendused nii kergesti ei teki (näit. nime *Peet* puhul vaevalt kelgi meenub põllu-*peet*), kuid loodavaile uudisnimedele halvad assotsiatsioonid on hädaohtlikud.

5. Juba olemasolevate nimekujude ühehäälikulise teisendamise varal uudisnime soetamisega (vrd. lk. 15 *Helvi — Hilvi, Ilve — Ilva — Ilvi* jt.) tuleks olla tagasihoidlik: seda laadi lähedasi nimeparalleele on meil niikuinii juba väga rohkesti. Eriti tuleks hoiduda olemasolevaist meestenimedest ühehäälikulise teisendamise teel naistenimede loomisest ja vastupidi. Seda tendentsi on senises nimeloomingus mõnevõrra märgata. Näit. üsna hiljuti sooviti võtta naisenimeks

Naani, mis hästi ei sobi selleks seepärast, et on juba olemas väga lähedane põline mehenimi — *Naan*, omast. *Naanu*.

6. Kõik on harjunud mõttega, et haritud kirjakeele kuju ja sõnavara (näit. eriti oskussõnu) spetsialistid peavad korraldama, normeerima. Seesama mõte peaks loomulikult laienema ka kultuurkeele eesnimedele, mis keele sõnavaras kujundavad küll eraldiseisva, kuid seda tähelepanuväärsema erirühma. Seepärast oleks soovitav, et nimeloojad enda loodud nimed lahkesti saadaksid kaalumiseks mõnele keelelisele instantsile. Akad. Emakeele Seltsi juhatus (Tartu, Rüütli 24) omalt poolt on nõus enda hooleks võtma selle uudisnimede „hindamis"-töö, kui nimeloojad vaevuksid pöörduda tema poole. Ka Nimede Eestistamise Keskbüroo (Tallinnas) soovitab uudisnimeloojaile seda teed uute nimede kõlblikkusküsimuse kaalumiseks.

LÜHENDITE SELETUSEKS.

Käesolevas nimedeloetelus on tarvitatud järgmisi lühendeid:

kirj. = (ilu)kirjandusest põimitud nimekuju, harilikult mingi kunstmoodustis;

krk. = (vanemast) kirikuraamatust saadud nimi;

kstl. = kunstlikult soetatud nimi, mille looja või esitaja (dr. Kallas, P. Sõggel, L. Laja, käesol. brošüüri toimetaja) on teada endisist eestipäraste eesnimede propagandaväljaandeist või siinse brošüüri toimetajal kasutada olnud käsikirjalisist nimede-ettepanekuist (dr. Kallas, käesoleva brošüüri toimetaja ja teised selle toimetamisest osavõtnud);

muist(ne) = muinaseesti nimi, puhteestiline;

murd. = käsikirjalisist murdekogudest või muidu otse rahvakeelest saadud nimekuju;

rhvl. = rahvaluulest põimitud nimi;

sm. = soome nimi;

tarv. = tegelikust tarvitusest (perekonnaseisu-ametnike käsikirjaliste andmete varal, ajalehtede perekonnaseisu-teateist, Ak. Emakeele Seltsi kirjavahetusest) põi-

mitud nimi, mis on kas mõne tundmatu (harva toimetajal teatud) publikust tulnud nimelooja kunstlikult soetatud eesnimi või (mõnikord) mingi hilisem võõrnime-eestistus, ehtsale rahvakeelele vähe omane või võõraski, kuid kõlalise eestipärasuse tõttu tarvitamiskõlvuline;

Wied. = F. J. Wiedemanni sõnaraamatust (Estnisch-deutsches Wörterbuch[2], 1893) saadud nimi;

vrd. = võrdle;

vrd. eelm., vrd. järgm. = võrdle eelmist (nime), võrdle järgmist nime, s. t. tavaliselt, et kõnesolev nimi on eelmisest või järgnevast vähese häälikulise teisendamisega kujundatud või muidu oma algupära poolest on eelmise või järgmisega samane;

ür. = ürikuist (ajalooallikaist, -dokumentidest) saadud nimi.

Tähendatagu lühendite puhul veel, et lühendid ür. krk., Wied. ja murd. on tarvitatud ühtlasi nimede vanusastmiku umbkaudse tähistamise mõttes. Nimelt lüh. murd. eesnime taga tähistab, et Wiedemannil, van. kirikuraamatuis ega ürikuis seda nime pole leidunud ja ta nii siis esitataval kujul on eesti rahvakeeles tulnud tarvitusele võrdlemisi hiljuti (XIX—XX sajandil). Lühend Wied. märgib, et toimetaja vastavat eesnime pole kohanud van. kirikuraamatuis ega ürikuis (harilikult XIX sajandi nimi). Lühend krk. jällegi tähistab ühtlasi, et sellega varustatud eesnime pole seni leidunud ürikuis, kõige vanemais nimedeallikais (XVII sajandist hilisem nimi). Lühendiga ür. märgitud (XIII—XVII saj. allikaist põlvnevate) nimede hulgas on rohkesti muinaseesti (= muist[ne]) nimevara, teiselt poolt aga ka palju vanemaid naaberrahvailt laenatud eesnimesid; lühenditega krk., Wied. ja murd. varustatud eesnimed on (väheste eranditega) rahvusvahelise põhjaga eestipärastunud laen-nimed. Tarvitatud kaksiklühendid (ür.-kstl., krk.-kstl. jm.) tähistavad, et nende eelosas antud allika (üriku, kirikuraamatu jm.) nimekuju on toimetaja häälikuliselt (harilikult lõpposas) muutnud, millise muutuse tulemuseks on poolkunstlik eesnimi. — Lühendite tarvitamisel pole selles rahvapärases väljaandes saadud teostada karm-teaduslikku järjekindlust.

Eesnimedest on sidekriipsulise lühendiga antud nende omastav kääne (näit. naistenm. **Aa|de -te = Aade**, omast. **Aate** ja **Aal -u = Aal**, omast. **Aalu**). Kus seda pole antud (näit. naistenm. **Aale**, **Aili** ilma sidekriipsulise lisandita), on meil tegu nimega, mille omastav on nimetavaga samakujuline. — Sidekriipsulisi omastavakujusid (näit. **Aate**) ei tule võtta iseseisvate eesnimedena.

NAISTENIMED.

Aa|de -te kstl.
Aal -u krk.
Aala tarv.
Aale vrd. **Aal**
Aalike ür.-kstl.
Aari tarv.
Aede vrd. **Aet**
Aet -a krk.
Age tarv.
Aide kstl.
Aile tarv., vrd. järgm.
Aili sm.
Aime tarv.
Aimi kstl., vrd. eelm.
Aina krk.
Aine kstl., rhvl.
Aini sm.
Ainike kstl.
Aino tarv., sm.
Ainu kstl., vrd. eelm.
Aira sm.
Aire kstl., vrd. eelm.
Airi sm.
Airike sm., vrd. eelm.
Aita kirj., vrd. **Aet**
Aive tarv.
Aivi tarv.
Algi kstl.
Alli tarv.
Alvi tarv.
Ana tarv.
Angerva kstl.
Ann -e krk., ? muistne
Anne krk.
Anni Wied.
Annika krk.
Annike sm.-kstl., vrd. eelm.
Ano krk., ? muistne
Anu krk., ? muistne
Arma kstl.
Auli sm.
Aulike sm.-kstl.
Aune sm.
Auni kstl., vrd. eelm.

Ebo krk.
Ebu krk.
Ede tarv.
Edo krk.
Eela tarv.
Eesi kstl.
Eev -a krk.
Eeva krk.

Eha kstl.
Eili tarv.
Eilike tarv.
Eiri sm.-kstl.
Ela kstl.
Elgi tarv., vrd. **Helgi**
Ele kstl.
Elin -a krk.
Elje tarv.
Eljo tarv., vrd. **Heljo**
Elju tarv., vrd. eelm.
Ell -u krk.
Ella murd.
Elle tarv.
Elli tarv.
Ellike kstl.
Ello krk.
Ellu krk.
Elmi tarv., vrd. **Helmi**
Elo krk.
Els|s -u krk.
Elts -u krk.
Elve tarv., vrd. **Helve**, järgm.
Elvi sm.
Enda tarv.
Endla kirj.
Ene kirj.
Enel -i tarv.
Enna tarv.
Enne kstl.
Eno krk.
Enu krk.
Ep|p -u krk.
Ere kstl.
Eve kstl.
Haavi kstl.
Haimi sm.
Haldi tarv.
Halja tarv.
Hedi krk.
Heesi murd.-kstl.
Heidi tarv.
Heivi kstl.
Hela kstl.
Helbe tarv.
Helda tarv.
Hele tarv.
Heldi tarv.
Helge tarv.
Helgi kstl.
Heli kstl.
Helin -a tarv.
Helja tarv.
Helje kstl.
Heljo kstl.
Helju tarv.
Hell -u krk.
Hella tarv.
Helli kstl.
Hellike kstl.
Helme kstl.
Helmi sm.
Helo murd.
Helve kstl.
Helvi kstl., sm.
Hep|p -u Wied.
Heve kstl., vrd. **Eve**
Hiie tarv.
Hiile kstl.
Hiisi kstl.
Hiivi kstl.
Hilja kstl., sm.

Hilje tarv., vrd. eelm.
Hilju kstl.
Hille kstl.
Hilli tarv.
Hilma tarv., sm.
Hilve tarv.
Hilvi kstl.
Hinge tarv.
Huile kstl.
Hurmi tarv.
Häie kstl.
Häili kstl.
Häilme kstl.
Häilmu kstl.
Häitse kstl.
Hälmi kstl.
Härda kstl.
Härdi kstl.
Hääli kstl.
Hüvi kstl.
Hüüsi kstl.

Iibe murd.-kstl.
Iide kstl., rhvl.
Iivi tarv.
Ilda kstl.
Ille tarv.
Illi tarv.
Illike tarv.
Ilma kstl.
Ilmatar -i tarv.
Ilme tarv.
Ilmi kstl.
Ilo kstl., rhvl.
Ilotar -i kstl.
Ilva murd.
Ilve kstl.
Ilvi kstl.
Imbi rhvl., sm.
Immi kstl., vrd. eelm.
Inda tarv.
Ing|el -li krk.
Iro murd.
Iru vrd. eelm.
Iva tarv.
Ive tarv.
Ivi kstl.

Juula murd.
Juuli murd.
Järvi tarv.

Kaare tarv.
Kaari tarv.
Kadi krk.
Kadli kstl., rhvl.
Kadri krk.
Kadrin -a krk.
Kai krk.
Kaia tarv.
Kaie murd.
Kaja kstl.
Kalli kstl.
Kanni tarv.
Kasvi kstl.
Katri krk.
Keio kstl., rhvl.
Keiu vrd. eelm.
Kersti krk.
Kerstin -a krk.
Kesti krk.
Kiiri kstl.
Kirsti krk.
Koidu tarv.

Koidula kirj.
Krõõ|t -da krk.
Kuldja kirj.
Kulla kstl.
Kädi krk.
Kädu krk.
Käll -u krk.
Kär|t -du krk.
Külli kstl.
Küllike sm.-kstl.
Küllu ür., ? muistne
Külvi kstl.

Laani kstl.
Lagle kstl.
Laidi tarv.
Laili tarv.
Laine kstl.
Lauli kstl.
Leebe kstl.
Leegi kstl.
Leela tarv.
Leeli tarv.
Leelo kstl., rhvl.
Leen -u krk.
Leena Wied.
Leenu Wied.
Leesi kstl.
Leeve kstl.
Lehi kstl.
Lehte kstl.
Lehti tarv.
Leida tarv.
Leidi kstl.
Leie tarv.
Leigi kstl.
Leila sm.
Leili tarv.
Leini tarv.
Lembi kstl., sm.
Lemmi kstl., vrd. eelm.
Libli kstl.
Liidi tarv.
Liili kstl., vrd. järgm.
Liilu murd.
Liina murd.
Liiri kstl.
Liis -u krk.
Liisa Wied.
Liiso krk.
Liisu krk.
Liivi tarv.
Lilja sm.
Lille tarv.
Lilli Wied.
Lillike kstl.
Linda kirj.
Lindu kstl.
Luige kstl.
Luigi tarv.
Luule kstl.
Lüüli sm.
Lõive kstl.

Maaja tarv.
Maal -u krk.
Maala Wied.
Maare Wied.
Maari kstl., vrd. järgm.
Maarja Wied.
Made krk.
Madel -i krk.
Madle krk.
Madli krk.

Madre murd.-kstl.
Mae murd.
Mai krk.
Maia krk.
Maie krk.
Maigi murd.-kstl.
Mail -u murd.
Maila murd.
Maili tarv.
Maime kstl.
Maimo tarv.
Maimu kirj.
Maire tarv.
Mairi tarv.
Maiu sm.-kstl.
Maive tarv.
Maldi kstl.
Malju kstl. (vadja keele järgi)
Mall -e krk., ? muistne
Malla tarv.
Malle krk., ? muistne
Malli kstl.
Mallis -e kstl.
Malve tarv.
Malvi kstl.
Mare ür.
Maret -i ür.
Marge sm.
Mari krk.
Marin -a krk.
Maris -e krk.
Marit -i krk.
Marja kstl.
Marje kstl.
Marju kstl.
Marve tarv.
Marvi tarv.
Matli krk.
Meeli tarv.
Meelike kstl.
Meelimari kstl., rhvl.
Merike kstl.
Mesike tarv.
Midli kstl., rhvl.
Miili Wied.
Miilu murd.
Miina Wied.
Miiu krk.-kstl.
Milja ür. (?).
Milli tarv.
Milvi tarv.

Naadi murd.
Neida kstl.
Nido rhvl.
Niide murd.
Niine kstl.
Niini kstl.
Nurme tarv.
Nääli kstl.

Ode murd.
Oivi tarv.
Olvi tarv.
Orvi kstl.
Orvike kstl.
Os|i -ja kstl.

Pihli kstl.
Piia kstl.
Piibe tarv.
Piiu kstl.
Pille krk.

Pilvi kstl.
Pire Wied.
Piret -i krk.
Pirje sm.
Päivi kstl.
Pärja tarv.
Pääsi kstl.
Pürje kstl., rhvl.
Püvi kstl.

Raja tarv.
Reeli tarv.
Reeme murd.
Ree|t -da krk.
Riina Wied.
Riinu Wied.
Risti krk.
Roosi murd.
Ruuda krk.

Saali murd.
Saari kstl.
Saima tarv., sm.
Saimi sm.
Saldi kstl.
Sale tarv.
Salme kirj.
Selje kstl.
Siiri sm.
Siivi kstl.
Silja tarv., sm.
Silvi tarv.
Siret -i kstl.
Sirgi kstl.
Sirje kstl., rhvl.
Sirve kstl.
Sirvi kstl.
Soovi kstl.
Sula kstl.
Säde kstl.
Säili tarv.
Süvi kstl.

Taima tarv.
Taimi kstl.
Taive kstl.
Talvi kstl.
Tarja krk.
Teisi kstl.
Terje kstl.
Tiia krk.
Tiina krk.
Tiinu Wied.
Tiiu krk.
Tiivi kstl.
Toimi sm.
Toomi kstl.
Triin -u krk.
Triinu Wied.
Tuuli kstl.
Tähti tarv.
Tüüne kstl., vrd. järgm.
Tüüni sm.

Ulve tarv.
Ulvi tarv.
Urva tarv.
Urve kstl.
Urvi kstl.
Uudi kstl.
Uuve tarv.
Vaida tarv.
Vaiga kstl.

Vaige kstl.
Vaike kstl.
Vaiki tarv.
Vaime tarv.
Valba Wied.
Valma tarv.
Valve kstl.
Valvi kstl.
Varje tarv.
Varju kstl.
Varve kstl.
Viia Wied.
Viida tarv.
Viire tarv.
Viisi murd.
Viiu Wied.
Viiva tarv.
Viive kstl.
Viivi kstl., sm.
Viivu tarv.

Vilge tarv.
Vilja kstl.
Vilve tarv.
Virge kstl.
Virje kstl.
Virme kstl.
Virve kstl.

Õie tarv.
Õili kstl.
Õilme tarv.
Õitse tarv.
Õivi kstl.
Õnne tarv.

Ädu krk.

Ülla kstl.
Ülle kstl.
Üvi kstl.

MEESTENIMED.

Aabu Wied.
Aadam -a krk.
Aado krk.
Aadu Wied.
Aamo krk.
Aa|p -bu tarv.
Aarand -i murd.
Aa|re -rde sm.
Aarend -i krk.
Aarne sm.
Aaro sm.
Aaru vrd. eelm.
Aa|t -du Wied.
Aavo tarv.
Abik -u kstl.
Ago kstl.
Agu tarv., vrd. eelm.
Agur -i tarv.
Ahko krk.-kstl., ? muist.
Ahti rhvl.
Ahto tarv.
Aigar -i sm.
Aigur -i tarv.
Aimur -i kstl.
Ain -u Wied.
Ain|t -du Wied.
Aivo tarv.
Ak|k -u ür., ? muistne
Ako ür., ? muistne
Aldo tarv.
Aldur -i tarv., vrd. **Haldur**
Algo ür.-kstl.
Allo murd.
Allu murd.
Alo ür., ? muistne
Ando krk.
Andres -e krk.
Andrus -e krk.
An|k -gi murd.
Annis -e Wied.
Annuk -a krk.
Annus -e krk.
An|t -du krk.
Anto murd.
Ants -u krk.
Antu Wied.
Arbu kstl., võrd. järgm.
Arbo sm.
Ardo murd.
Are kstl.
Arik -u krk., ? muistne
Arm|as -sa kstl., sm.

Ar|p -bi murd.
Arvi murd.
Arvo kstl., sm.
Arvu vrd. eelm.
Aso ür., muistne
Asu vrd. eelm.
Atko Wied.
Atso ür., ? muistne
Atsu kirj., vrd. eelm.
Att Ati ür., ? muistne
Aula|ne -se kirj.
Aulei|d -u tarv.
Aulem|b -me ür., muist.
Aulik -u tarv.
Aulis -e kstl., sm.
Aulo kstl.
Avo kstl.

Edur -i kstl.
Eelar -i tarv.
Eelj|as -a Wied.
Eerik -u krk.
Eero krk.
Eeru vrd. eelm.
Eevar|t -di krk.
Ei|k -gu ür.
Eino sm.
Einu tarv., vrd. eelm.
Eldur -i tarv., vrd. **Heldur**
Elev -i kstl.
Elmet -i ür.
Elmu tarv.
Elmur -i kstl., vrd. **Helmur**
Endel -i kirj.
Endrik -u ür.
Enn -u ür.
Ennik -u ür.
Enno tarv.
Er|gas -ka kstl.
Ergav -i kstl.
Esko krk.
Esku Wied.
Esmo kstl.
Esmu kstl., vrd. eelm.

Haarand -i ür., ? muist.
Haigo ür.-kstl., muistne
Hain -u krk.
Haldur -i tarv.
Haljand -i kstl.
Hallik -u ür., muistne
Hallu ür.-kstl., muistne
Hando krk.-kstl., vrd. **Hant**
Hann -u ür.
Hannik -u Wied.-kstl.
Hannus -e ür.
Han|t -du ür.
Hardu tarv.
Harik -u ür., ? muistne
Hariva|ld -lla ür.-kstl., muistne
Harjo ür., muistne
Harju vrd. eelm.
Har|ras -da kstl.
Hau|gas -ka kstl.
Heido tarv.
Heigo krk., vrd. järgm.
Hei|k -gu krk.
Heinar -i tarv.
Heino krk.
Heinu tarv., vrd. eelm.

Heinur -i tarv.
Heiti kstl.
Heldur -i tarv.
Helgur -i tarv.
Hellar -i tarv.
Helmik -u ür.
Helmur -i tarv.
Hembo ür., ? muistne
Hendo krk.
Hendrik -u Wied.
Hengo ür.-kstl.
Henn -u ür.
Hennik -u ür.
Hennit -i ür.
Henno krk.
Hen|t -du ür.
Higo ür., ? muistne
Hii|d -u tarv.
Hiido tarv.
Hiilar -i kstl.
Hiimo ür., ? muistne
Hiio kstl., vrd. **Hiid**
Hil|k -gu krk.
Hillar -i Wied.
Hillo ür.
Himm -i ür.
Himot -i ür., muistne
Hindo vrd. **Hint**
Hindrek -u Wied.
Hindrik -u krk.
Hin|k -gu ür.
Hinn -u krk.
Hinnik -u krk.
Hinno krk.
Hino murd.
Hin|t -du ür.
Hip|p -u Wied.
Hisko murd.-kstl.
Hoolem|b -me ür., muist.
Huband -i ür., ? muist.
Huido ür.
Huko ür.-kstl., muistne
Härm -a ür., ? muistne
Härm -u krk., ? muistne
Härm|el -li krk.
Härmik -u krk., ? muist.
Härmo vrd. **Härm**
Häätõiv -u ür., muist.
Höalem|b -me ür., muist.
Höameel -e ür., muistne
Höödu krk.
Höödur -i murd.-kstl.
Hüvalem|b -me ür., muistne
Hüvameel -e ür., muist.
Hüvand -i kstl.

Ido ür., ? muistne
Igal -i ür., muistne
Igalem|b -me ür., muist.
Igameel -e ür., muistne
Igand -i kstl.
Igat -i ür., muistne
Igava|ld -lla ür.-kstl., muistne
Ignas -e krk.
Ihalem|b -me ür., muist.
Ihameel -e ür., muist.
Ihand -i kstl.
Iilo Wied.
Iilu vrd. eelm.
Ik|k -u ür., muistne
Illar tarv., vrd. **Hillar**
Illis -e Wied.

Illo ür., ? muistne
Ilmalem|b -me ür., muistne
Ilmand -i tarv.
Ilmatõiv -u ür., muist.
Ilmar -i sm.
Ilmik -u ür., muistne
Ilmo sm.
Ilmva|ld -lla ür., muist.
Imand -i ür., muistne
Immo ür.
Imot -i ür., vrd. **Himot**
Imut -i ür., vrd. **Himot**
Indo vrd. **Int**
Indrek -u murd.
Indrik -u krk.
Indur -i kstl.
Inno tarv.
In|t -du ür.
Ivo murd.

Jaagup -i Wied.
Jaa|k -gu ür.
Jaan -i ür.
Jaano ür.
Jaanus -e ür.
Jaas -i ür.
Jako murd.
Jaks -u murd.
Jannus -e krk.
Joosep -i Wied.
Joosu krk.
Juha sm.
Juhan -i krk.
Juho sm.
Juk|k -a krk., ? muistne
Jul'o ür.
Jundo ür.-kstl., ? muistne
Jurn|as -a murd.
Juss -i ür., ? muistne
Jüri krk.
Jürn|as -a murd.

Kaano ür.
Kaar|el -li ür.
Kaarli ür., vrd. eelm.
Kaasu ür.-kstl.
Kahru kstl.
Kaido tarv.
Kaigo kstl., vrd. järgm.
Kai|k -gu ür., muistne
Kaimo kstl.
Kainu sm.-kstl.
Kaio ür., muistne
Kalev -i rhvl.
Kaljo kstl.
Kalju tarv., vrd. eelm.
Kallimeel -e ür., muistne
Kall|is -i tarv.
Kallu ür.-kstl., ? muistne
Kaubo ür., vrd. **Kaupo**
Kaugemeel ür., muistne
Kaugo ür., muistne
Kaul -i ür., ? muistne
Kaumeel ür., vrd. **Kaugemeel**
Kauno sm.
Kaupo ür.
Kaur -i ür., ? muistne
Kauro krk.
Keerand -i ür., ? muistne
Keerdo krk.
Kenn -u ür., ? muistne
Kenno vrd. eelm.

Keto ür.-kstl., muistne
Kiirend -i kstl.
Kill -u ür.
Killik -u ür.
Kimm -u krk.
Kimmo vrd. eelm.
Kiur -u kirj.
Koi|t -du tarv.
Kost|el -la ür.
Kotk|as -a kstl.
Kudres -e rhvl.
Kuigo krk., vrd. järgm.
Kui|k -gu krk., ? muistne
Kuldar -i tarv.
Kuldev -i ür.-kstl., muistne
Kullo ür., muistne
Kulno ür. (?).
Kusta krk.
Kustas -e Wied.
Kusto murd.
Kuulo ür., muistne
Kõiklem|b -me ür., muistne
Kõo ür., muistne
Kõu ür., vrd. eelm.
Kõvand -i ür., muistne
Kõve ür., muistne
Kõvo ür., vrd. eelm.
Kärbo ür.-kstl., muistne
Kärmo ür., muistne
Kärmu vrd. eelm.
Kääri|t -di krk.
Kübro tarv.
Künno ür., ? muistne
Künnu vrd. eelm.
Lall -u ür., muistne
Laos -e krk.
Laur -i krk.
Laurik -u ür.
Lauro krk.
Leemet -i ür.
Leenar|t -di ür.
Leevend -i kstl.
Leho kstl.
Leigar -i tarv.
Leig|er -ri rhvl.
Leino ür., ? muistne
Lello ür., ? muistne
Lembar -i kstl.
Lembit -u ür., muistne
Lembitõiv -u ür., muist.
Lembla|ne -se ür., muist.
Lembo tarv.
Lemmetõiv -u ür., muistne
Lemmik -u ür., muistne
Lemming -u rhvl., ? muistne
Lemmit -u ür., muistne
Lepo kstl.
Liivar|t -di ür.
Lillo ür., ? muistne
Linnar -i tarv.
Linnar|t -di krk.
Loi|t -du kstl.
Loomet -i kstl.
Lootlik -u kstl.
Lootus -e tarv.
Luvat -i ür.-kstl., muistne
Lüdik -u ür.
Lüll -u ür., ? muistne

Maan -u ür.
Maano vrd. eelm.
Maanus -e Wied.
Madis -e ür.
Madjus -e ür.
Maido krk.
Mai|t -du ür.
Maldur -i tarv.
Maldus -e kstl.
Mallus -e kstl.
Mando ür.-kstl.
Maniva|ld -lla ür. (?)
Mardo kstl., vrd. **Mart**
Mardu kstl.
Margus -e Wied.
Mar|t -di krk.
Mats -i ür.
Mauno ür.
Meedo ür.
Meego ür.-kstl., vrd. järgm.
Mee|k -gu ür., ? muist.
Meeland -i ür., muistne
Meelba ür.-kstl., muistne
Meeldav -i ür., muistne
Meeldo ür., muistne
Meelend -i ür., muistne
Meelendo ür., muistne
Meeles -e ür., muistne
Meelik -u ür., muistne
Meelis -e ür., muistne
Meelisk -u ür., muistne
Meelit -u ür., muistne
Meel|jas -ja ür.-kstl., muistne
Meelo ür., muistne
Meeltõiv -u ür., muistne
Meelu vrd. **Meelo**
Meelus -e kstl.
Meelv|as -a ür., muistne
Meelvil|i -ja ür., muistne
Meeme ür., muistne
Meemik -u krk., ? muist.
Meemo ür., muistne
Meemu vrd. eelm.
Mehik -u kstl.
Mehis -e ür., ? muistne
Meido vrd. **Meit**
Meigo vrd. järgm.
Mei|k -gu ür., ? muistne
Mei|t -du ür.
Meldo ür. (vrd. **Meeldo**?)
Meljas -e krk.
Metso ür., ? muistne
Metsu ür., ? muistne
Me|tt -ti ür., ? muistne
Mihk|el -li krk.
Mik|k -u ür., ? muistne
Mik|kel -li ür.
Mäido tarv.
Mäidu vrd. eelm.
Mälgo krk.-kstl.
Männu krk.-kstl.
Mär|t -di ür.

Naan -u ür.
Neeme tarv.
Neeno ür.
Neljus -e ür.
Nigul -a Wied.
Nigulas -e Wied.
Niilas -e krk.
Niilo krk.

Niilu vrd. eelm.
Nurmus -e ür., ? muist.

Oivo tarv.
Olav -i ür.
Olev -i ür.
Oll -u ür.
Oodet -i ür.-kstl.
Oodu krk.
Ool -u krk.
Oolep -i Wied.
Orm -i tarv.
Ormes -e krk.
Orvo tarv.
Orvu tarv.
Osjand -i kstl.
Oskur -i kstl.
Osmu rhvl.-kstl.
Osu ür., ? muistne
Ott Oti ür.
Otu murd.
Ovele|mb -mme ür., muistne

Paa|p -bu ür.
Paavo ür.
Pear -u tarv.
Pearn -a murd.
Pearu murd.
Peebo vrd. **Peep**
Peedo murd.
Peedu Wied.
Pee|p -bu ür.
Pee|t -di ür.
Peet|er -ri ür.
Peibo vrd. järgm.
Pei|p -bu ür., ? muistne
Peko rhvl., kstl., ? muist.
Peku vrd. eelm.
Pendo vrd. järgm.
Pen|t -du ür.
Pikkar -i tarv.
Pil|k -gu ür., ? muistne
Pillik -u ür.
Pindo murd.
Priidik -u Wied.
Priidu murd.
Prii|t -du tarv.
Põdru kstl.
Päido vrd. järgm.
Päi|t -du ür., ? muistne
Päivu kstl.
Päll -u krk., muistne
Pär|t -du ür.
Pärt|el -li ür.
Pään|en -na murd.
Pääro tarv.
Pääru vrd. eelm.

Rahulei|d -u tarv.
Rai|d -u tarv.
Raido vrd. **Rait**
Raigo tarv., vrd. järgm.
Rai|k -gu ür., ? muistne
Rain -u krk.
Rai|t -du ür.
Raivo tarv.
Rajur -i tarv.
Randar -i tarv.
Randu kstl.
Rannus -e ür., ? muistne
Raudo kstl.
Ravo kstl.
Reedik -u krk.

Reeno krk., kstl.
Rego rhvl.
Rei|bas -pa kstl.
Rein -u ür.
Reinut -i Wied.
Reio vrd. järgm.
Reiu murd.
Reius -e krk.
Riho tarv.
Riidik -u krk.
Riido krk.
Riidu Wied.
Rikand -i ür., ? muistne
Rik|kel -li ür.
Rill -u ür.
Ristjan -i krk.
Risto krk.
Ristu Wied.
Roomet -i murd.
Ruttar -i tarv.
Räni ür. (-kstl. ?), ? muistne.
Ründar -i tarv.
Rünno tarv.

Saam|el -li krk.
Saamo Wied.
Saamu murd.
Saardo krk., ? muistne
Salev -i kstl.
Sambu sm.-kstl.
Sapo ür., ? muistne
Saugo krk.-kstl.
Seiu murd.
Selgur -i kstl.
Sepo kstl., sm.
Siim -u krk.
Siimo krk.
Siir|as -a kstl.
Simmo krk.
Simu Wied.
Sirgev -i kstl.
Suido vrd. järgm.
Sui|t -du ür., ? muistne
Sulev -i rhvl.
Südik -u kstl.

Taalo ür.
Taavet -i krk.
Taavi krk.
Tahvo krk.
Taibo kstl.
Taido kstl.
Taidus -e kstl.
Taimo kstl.
Taimu kstl.
Taivo tarv.
Tammo ür., ? muistne
Tanel -i krk.
Tarmo sm.
Tarmu vrd. eelm.
Tarvo kstl.
Taso kstl.
Tasuja kirj.
Taugo krk.-kstl.
Tavo krk.
Teedo Wied.-kstl.
Teemu murd.
Tee|t -du Wied.-kstl., vrd. **Teedo**
Tehvo krk.
Teido krk.
Temmo murd.-kstl.
Teno murd.

Tep|p -u krk.
Tiibus -e ür.
Tii|t -du ür.
Timm -u krk.
Timo murd.
Tinno krk.
Toivo sm.
Toom -u ür.
Toom|as -a ür.
Toots -i ür., ? muistne
Tundo krk.-kstl.
Turvo tarv.
Tõdu kstl.
Tõdur -i kstl.
Tõelei|d -u tarv.
Tõho krk.-kstl., ? muistne
Tõidas -e ür., muistne
Tõigo ür.-kstl., muistne
Tõi|t -du ür., muistne
Tõiv -u kstl., vrd. **Tõivo**
Tõivelem|b -me ür., muistne
Tõives -e ür., muistne
Tõivik -u ür., muistne
Tõivo ür., muistne
Tõivut -i ür.-kstl., muistne
Tõll -u ür., ? muistne
Tõndo vrd. **Tõnt**
Tõnis -e ür.
Tõnn -i ür.
Tõnno tarv.
Tõnnus -e krk.
Tõn|t -du krk.
Tõnu ür.
Tõo kstl., vrd. **Tõivo**
Tõvo kstl., vrd. **Tõivo**

Tõolem|b -me ür., muist.
Tõu|t -du ür., muistne
Tõvot -i ür., muistne

Udres -e rhvl.
Ugalem|b -me ür., muistne
Uko vrd. järgm.
Uku rhvl.
Uldelem|b -me ür., muist.
Uldis -e tarv.
Uldo ür., ? muistne
Ulj|as -a kstl.
Urbas -e ür.
Urm|as -a sm.
Urmo kstl.
Ustav -a kstl.

Vaabo krk.
Vaabu murd.
Vaado ür.
Vaadu murd.
Vaano ür. (-kstl.?).
Vabar -i kstl.
Vabo tarv.
Vabu kstl., vrd. **Vabo**
Vagur -i kstl.
Vaho tarv.
Vahur -i kstl.
Vaido ür., ? muistne
Vaino tarv.
Valdalem|b -me ür., muist.
Valdar -i sm.
Valdev -i kstl.
Valdik -u ür., ? muistne
Valdja ür.-kstl., muist.
Valdu ür.-kstl., muistne
Valdur -i kstl.

Valev -i kstl.
Valgur -i kstl.
Valit -u ür. (karjala keelest).
Valjo tarv.
Vallo tarv.
Vallut -i tarv.
Valmar -i kstl.
Valvo tarv.
Vambola kirj.
Vaneva|ld -lla ür., muist.
Vap|per -ra tarv.
Varm|as -a kstl.
Varmo kstl., sm.
Varmu vrd. eelm.
Vast|en -na ür.
Veigo kstl.
Veiko tarv.
Vel|i -je kstl.
Veljo kstl.
Velju kstl.
Vello kstl., sm.
Velvo kstl.
Vendo tarv.
Vidres -e rhvl.
Vidrik -u krk.
Viidas -e krk.
Viido Wied.
Viilup -i Wied.
Vil|bas -pa kstl.
Vilbo kstl.
Vil|gas -ka kstl.
Vilgo tarv., vrd. **Vilk**
Vilik -u ür., muistne
Vililem|b -me ür., muist.
Vilimeel -e ür., muistne
Viling -u ür., muistne
Vilitõiv -u ür., muistne
Viljalem|b -me ür., muist.
Viljandu ür., muistne
Viljar -i sm.
Viljat -i ür., muistne
Viljo sm.
Vilju vrd. eelm.
Vil|k -gu ür., ? muistne
Villu ür.
Vilmas -e ür.
Virgu tarv.
Virmo sm.
Vootele kirj.
Võibo ür.-kstl., muistne
Võido kstl.
Võimo kstl.
Või|t -du kstl.
Võiteli ür.(-kstl.?), ? muist.
Võn|d -nu ür., muistne
Võso kstl.
Väigo kstl.
Väigu kstl.
Väiko tarv.
Väino sm., kstl.
Väinu vrd. eelm.

Õivo kstl.
Õivu kstl.
Õnnev -i kstl.
Õnnu ür. (?), ? muist.

Ärmu vrd. **Härm**
Ärmus -e krk., ? muistne

Üland -i kstl.
Ület -i sm.-kstl.
Ülev -i kstl.

Üljo tarv.
Üll -i krk., ? muistne
Üllar -i kstl.
Üllik -u kstl., sm.
Üllo krk.-kstl., ? muist.
Üllu vrd. eelm.
Ülo ür., muistne
Ürgo tarv.
Üri murd., vrd. **Jüri**
Ürju sm.-kstl.

Riigiraamatukogu.
№ A 23589:1

SISUKORD.

	Lk.
Saateks	3
Eessõnaks	10
Uudisnimede loomise põhimõtteist	18
Lühendite seletuseks	21
Naistenimed	23
Meestenimed	30

SF
1435b
A 23589:1

A 23.589 : 1

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU
1 0100 00097184 2

books2ebooks.eu

www.books2ebooks.eu

eBooks from your library by

eBooks on Demand

digitised by

National Library of Estonia

EESTI RAHVUS-RAAMATUKOGU